

Bade- og sejlulykke i Sevel 1929

Det efterfølgende er afskrift af Holstebro Dagblad 1929.

Holstebro Dagblad 19/7 1929

Frygtelig bade- og sejlulykke i Sevel i aftes.

To unge tjenestekarle og en københavnsk feriedreng druknet i Hellesø. - De havde været ude at bade, og antagelig er båden kæntret på tilbageveje.

Det første lig fandtes ved 9-tiden i formiddags.

I aftes er der i Sevel sket en frygtelig bade- og sejlulykke, der har kostet tre unge mennesker livet.

Ved 9-tiden cyklede to karle, Johs. Hald Jensen og Manfred Stephansen, der begge tjente på Stubbergård, sammen med en 13-årig københavnsk feriedreng, Poul Erik Jensen, ned til Hellesø for at bade. Her har de angiveligt taget en fladbundet båd og er roet over til søens modsatte bred, hvor badeforholdene er bedre og for så vidt synes turen at være gået godt; men på tilbagevejen over søen er

båden antagelig kæntret

og de tre unge mennesker er faldet i vandet og druknet.

Da egnen omkring søer er meget øde, har ingen bemærket ulykken eller hørt de nødstedtes mulige nødråb.

Først i morges opdagede man på Stubbergård, at der var noget galt på færde, idet

de to unge tjenestekarle var borte

da de skulle op til dagens arbejde, og opmærksomheden samlede sig straks om Hellesø, da en af gårdens øvrige folk havde set dem cykle bort i aftes; yderligere blev det i løbet af formiddagen i dag konstateret, at nogle unge mennesker i aftes ved 9½-tiden havde set de forulykkede unge mennesker bade ved den nordøstlige bred af Hellesø, hvor det altså er fastslået, at ulykken har fundet sted på tilbagevejen fra stedet, hvor de har badet. Da man kom ned til søen, fandt man den lille båd drivende i strandkanten med

bunden i vejret

og lidt senere fandt man en træsko og et slips flydende i vandet, ting, som man vidste tilhørte de forsvundne, hvilket yderligere bestyrkede frygten for den forfærdelige ulykke.

Hurtigt blev der telefoneret til Holstebro, hvorfra overbetjent Jacobsen , medfølgende politiets eftersøgningsmateriel, begav sig til ulykkesstedet, hvor han straks overtog ledelsen af eftersøgningen, ved hvilket arbejde man benyttede jernkroge, som blev stukket gennem vandet. Kl. 6 begyndte man i overværelse af en stor skare mennesker eftersøgningen, og ved 9-tiden fandt man

den første af de omkomne.

Det var den 20-årige Manfred Stephansen. Han lå fuldt påklædt på temmelig grundt vand i den sydlige del af søer, som tilhører Stubbergård.

Alt håb om, at der skulle være nogen af de tre i live, var dermed udslukt.

Manfred Stephansen var søn af Mariane Stephansen, Sevel Skovby.

Den anden forulykkede tjenestekar, Johs. Hald Jensen, var 18 år gammel og ligeledes fra Sevel Han var søn af P.Chr.Jensen, Neder Pilgård; men begge hans forældre er døde.

Feriedrengen, hvis landophold fik en så tragisk afslutning, var 13 år gammel og søn af maskinarbejder J.Jensen, Kronborggade 6, København.

Hvorledes ulykken er sket, ved jo ingen bestemt. Det antages, at de unge mennesker på tilbagevejen fra badepladsen har

leget i båden,

som herunder er kærtret med dem. Da omegnen af søen som nævnt er meget øde, har ingen set, hvad der er sket, og ingen har hørt deres råb om hjælp.

Den frygtelige ulykke, her er sket en stille og fredfyldt sommeraften på den idylliske sø med de naturskønne omgivelser, var selvsagt dagens samtaleemne i dag over det ganske sogn og langt uden for dette, eftersom rygter og beretninger om ulykken nåede ud omkring, og medfølelsen i den tunge sorg, der så pludselig har ramt de unge menneskers pårørende, er almindelig. Den forfrdelige ulykke har lagt som et tungt og knusende tryk over alt og alle i sognet, og i trist erindring vil den længe blive husket.

Eftesøgningen fortsattes stadig med energi i Eftermiddag.

Ulykken i Sevel.

Liget af Johannes Hald Jensen fundet i eftermiddag.

Som andet steds omtalt fortsattes eftersøgningen efter de forulykkedes lig energisk også i eftermiddag, og ved 2½-tiden lykkedes det at finde liget af den 18-årige Johannes Hald Jensen. Liget lå en lille smule vestligere end Manfred Stephansens og ligesom dette på ret grundt vand. Johannes Halds lig blev fundet ved dragning med et ålevod. Man formoder, at han - ligesom formentlig også Manfred Stephansen - har fået krampe straks efter at være faldet i vandet. Det kunne således ses, at Johs. Hald havde haft ret stærk næseblod.

Tilbage er nu liget af den københavnske feriedreng Poul Erik. Eftersøgningen efter dette fortsætter stadig.

Man har i dag nærmere undersøgt båden, de unge mennesker har benyttet, og konstateret, at den både er tæt og sikker og slet ikke let at vælte. I Hellesø, der tidligere har været udtørret, er der en del ret dybe grøfter på kryds og tværs, og usandsynligt er det jo ikke, at de unge mennesker er væltet over en sådan grøft, og således straks kommen ned på dybt vand. Ingen af de forulykkede tre unge mennesker kunne svømme.

Den fungerende kredslæge, Dr. Bech, og fuldmægtig Carstens er i eftermiddag taget til Sevel for at foretage legalt ligsyn.

Holstebro Dagblad 20-7 1929.

Drukneulykken i Hellesø.

Alle tre lig er nu fundet.

Med stor energi fortsattes hele dagen i går eftersøgningen af ligene af de tre unge mennesker, der i forgårs druknede under den ulykkelige sejltur på Hellesø. Som meddelt i går fandt man ud på eftermiddagen liget af den anden druknede, tjenestekarl Johs. Hald Jensen, der lå omtrent på samme sted, som liget af Manfred Stephansen om morgenen var fundet og henimod aften lykkedes det at drage liget af den københavnske feriedreng Poul Erik op af søens vand og dermed var det uhyggelige drama klarlagt, så vidt det lader sig gøre. Ingen har jo set, hvad der er foregået, og sløret vil aldrig blive løftet for denne tragediesårsag og forløb.

I går eftermiddag foretog politifuldmægtig Carstens og læge Bech, Holstebro, legalt ligsyn over de tre forulykkede, men dette bragte intet udover, at det konstateredes, at alle tre var omkommet ved drukning.

Det er mærkeligt, siger hr. Carstens, med hvem vi har vekslet er par ord om ulykken, at de ikke har kunnet bjærge sig i land, da søen der, hvor ligene blev fundet, ikke var stort dybere, end de har kunnet bunde; men sandsynligvis er de blevet hængende i mudderet på søens bund.

De to forulykkede unge mennesker, Johs. Hald Jensen og Manfred Stephansen, der som meddelt i går, begge er hjemmehørende i Sevel, vil blive begravet i en fællesgrav på Sevel kirkegård førstkommande mandag eftermiddag.

Liget af den københavnske feriedreng Poul Erik vil vistnok i løbet af dagen i dag blive afhentet af hans forældre, og hans begravelse vil formentlig finde sted i København.

Holstebro Dagblad mandag aften 22-7 1929.

Ulykken i Sevel

Liget af den københavnske feriedreng Poul Erik Jensen er blevet ført til København, hvor begravelsen vil finde sted.

Holstebro Dagblad tirsdag 23-7 1929.

Ulykken på Hellesø.

De to forulykkede unge mennesker jordfæstedes i går i en fællesgrav på Sevel Kirkegård.

En gribende sørgehøjtidelighed med stor tilslutning.

De to unge mennesker, Manfred Stephansen og Johannes Hald Jensen, der omkom ved den sørgelige sejl- og badetur på Hellesø forleden midsommeraften, jordfæstedes i går under meget højtidelige former i en fællesgrav på Sevel Kirkegård-

Manfred Stephansens begravelse stod hos bedstefaderen, Karl Laumark i sevel skovby, og Johannes Hald Jensens begravelse stod hos hans farbroder, Jens Hald i Sevel. Begge steder var der et stort følge og i begge hjemmene holdtes en lille andagt. I Sevel Skovby sang man salmerne "Lyksalig, lyksalig, hver sjæl, som har fred", og "Herrens venner ingen sinde". Hos Jens Hald i Sevel blev salmerne "Lyksalig, lyksalig, -" og "Som dug på slagne enge" afsungne.

Lidt over den fastsatte tid, kl. 3, mødtes de to følger ved Sevel kirke. Under tonerne af Hartmanns Sørgemarch bares de to kister ind i kirken, der i anledningen af den sjældne og sorgtunge højtidelighed var nydeligt pyntet. Den store og stille lyttende skare, der nu fyldte kirken til sidste plads, var er klart vidnesbyrd om, at den store ulykke havde vakt medfølelse og alvorlige tanker i mange sind. Et væld af smukke kranse pyntede de to hvide kister.

Efter salmen "Befal du dine veje", talte

Sognepræst Brusch

smukt og inderligt over Matthæus 11, 22-23.

Denne fortælling har noget at sige os i dag. Evangeliet fortæller os først, hvordan Jesus tog del i apostlenes nød. Da han havde sendt dem afsted i den lille båd over Genesaret sø, gik han op på bjerget og bad for sig selv og dem; han holdt øje med apostlene på deres farefulde færd, og da det blev igtig slemt for dem, så de blev trætte og fortvivlede, kom han til dem og hjalp dem - ikke ligegyldigt; the for Jesus var det ikke ligegyldigt, hvordan det gik dem. Således er Gud os mennesker, hvis livsskæbne ikke er Gud ligegyldigt; nej, Guds øje følger os og leder alt; meget kan se ud som tilfældigheder for os, fordi vi ser så kort; men bag alt er Gud, der styrer og sætter tid og time, og "sælges ikke to spurve for en penning? Og ikke een af dem falder til jorden uden Faders vilje". Men leder Gud alt, leder han alt i kærlighed? Pastoren henviser til Jeremias 29, 11: "Thi jeg kender de tanker, som jeg tænker angående Eder, siger Herren. Tanker om fred og ikke om ulykke for at give Eder en fremtid og et håb".

Jesus kommer ulykkelige mennesker nær i deres nød, rækker sin hånd ud for at hjælpe. Jesus har ikke været langt borte den aften, da de to satte livet til, set deres nød, han som elsker os mennesker, har lyttet til det sagte suk for at forbarme sig over deres arme sjæle.

Dengang Peter sank og greb forfærdet for sig, var der en hånd, der greb ham og holdt ham oppe; på den måde er det ikke mere - det var kun i Jesu jordelivs dage - og dog på en andenog bedre måde er den hånd der endnu, den samme hånd udstrakt til vor frelse. Men da gælder det som Peter at gribe den udstrakte hånd i tide; griber vi ærligt, skal vi også finde den, som griber efter os.

Når sorgen nu ved denne ulykke er kommet til mennesker i vort sogn, så er der noget, der gør et sådant dødsfald særlig svært, sådan føler vi det; de var så unge, det skete så sørgeligt, så pludseligt. Den voldsomme sorg føles som at synke i et dyb; men den usvigelige hånd er der og holder fast og drager op af dybet. Jesu hånd har lægedom for det tunge, bedrøvede hjerte, for han bringer os Guds kærlighed.

Når vi står ved en kiste, især når det er hos en, der er død pludseligt, og tænker på, hvordan man har levet med den, der er gået bort, så kan mennesker tit føle, at de har noget at bebrejde sig. Derfor afhænger det i nogen måde af os selv, om denne ulykke skal blive delvis formålsløs eller få betydning for os. Dersom den kun spreder uhygge, og mennesker atter falder til ro i et liv borte fra Gud og ikke hører Guds kald, så er der noget forgævest ved det skete. Lad det ikke ske - det var forfærdeligt, om der ikke kom noget godt ud af det for os.

Men vi vil lytte til Guds alvorlige tale om livets usikkerhed, om at vende om, søge Gud og give sig til ham og blive hans, da kan Gud skabe noget velsignet ud af det svære, "for alt hos Gud er gode råd, til frydesang han vender gråd så let som vind og våde".

Derfor skal det siges til de sørgende og særligt til de unge i vort sogn; Hør Guds kald, søg Herren, medens han findes, kald på ham, mens han er nær, bliv hans, grib den usvigelige hånd, mens du kan.

Efter salmen "Hvo ved, hvor nær mig er min ??????" bares kisterne ud på kirkegården og nedsænkedes i den fælles grav. Pastor Bruschi forrettede jordpåkastelsen, og den højtidelige begravelse sluttede med salmen "Alt står i Guds faderhånd".

På begge de afdødes familiers vegne takkede Jens Hald for kransene, den store deltagelse og densmukke fælles mindesten, der kommer til at pryde den fælles grav i tiden og fremtiden og minder om den alvorlige begivenhed på Hellesø den 18. juli 1929.

På den smukke gravsten står indridset:

*De to forulykkede den 18. 7 1929
Manfred Stephansen
født 25. ? ????
Johannes Hald Jensen
født 25. 4 1914
Ingen kender dagen før solen går ned
Fra venner.*